

***Fővárosi Ítéltábla mint
másodfokú fiatalkorúak bírósága
1.Fkf.7/2010/5.***

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú fiatalkorúak bírósága ***Budapesten, 2010. év
március hó 16. napján*** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt fk. vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 10.Fk.242/2009/24. számú ítéletét ***helybenhagyja azzal, hogy a vádlott születésének időpontja helyesen: 199.. november .. napja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság mint fiatalkorúak bírósága a 2009. október 28. napján kihirdetett 10.Fk.242/2009/24. számú ítéletével a 2009. május 13. napjától 2009. október 28. napjáig előzetes fogvatartásban lévő fiatalkorú vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170. §. /1/ és /2/ bekezdés), ezért őt 1 évi fiatalkorúak fogházbüntetésre ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 71.976.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három napi gondolkodási idő fenntartását követően a törvényes határidőben enyhítésért fellebbezést jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.7/2010/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a perrendi szabályokat megtartotta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat körültekintően megvizsgálta és azok értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az irányadó tényállás alapján okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és cselekményt a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően törvényesen minősítette. Teljes körűen számba vette a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket és ezek megfelelő értékelésével a vádlott cselekményének tárgyi súlyával, valamint a személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával

arányban álló büntetést szabott ki, annak enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és jogi minősítést nem vitatta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott végrehajtandó szabadságvesztés eltúlzottan súlyos a cselekmény tárgyi súlyához képest annak ellenére, hogy a vádlottal szemben korábban kétfő alkalommal is folyt már büntetőeljárás, e cselekményei miatt a bíróság felfüggesztett szabadságvesztés büntetésekre ítélte. Jelen ügyben is a felfüggesztett büntetés biztosítaná a fiatalok számára szembeni speciális büntetés kiszabási elveken alapuló büntetési célokat. Vitatta, hogy védelem a cselekményét kitaró szándékkal valósította volna meg. Az előadottakra tekintettel a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangoztatta, kijelentette, hogy a sértettel kibékültek, köszönő viszonyban vannak, és a cselekmény elkövetése óta újabb büntetőeljárás nem indult ellene. Élettársa terhessége megszakadt, így eltartásra szoruló hozzátartozója nincs.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. §. /1/ bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy fk. vádlottat a Fővárosi Főügyészség az Fk.2452/2008/15. számú vádiratában a Btk. 170. §. /1/ bekezdésébe ütköző de az /5/ bekezdése szerint minősülő testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletével vádolta. A tárgyaláson jelenlévő ügyész - a bizonyítási eljárás adataira különösen az igazságügyi orvosszakértő véleményére - a vádat módosította és a Btk. 170. §. /1/ bekezdésébe ütköző de /2/ bekezdése szerint minősülő testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletében tartotta fenn.

Az ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság eljárása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, amely megállapítás vonatkozik mind az eljáró tanács összetételére is.

Az elsőfokú bíróság az ügy szempontjából jelentősséggel bíró valamennyi bizonyítékot mérlegelési körébe vont, azokat egyenként és egymással egybevetve körültekintően értékelte. A vádlott tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, védekezése arra irányult, hogy a Budapest, ... kerületben lévő A. utcában őt a sértett, valamint az 1. számú tanú és két ismeretlen fiú megtámadta. A sértett a láncának átadására szólította fel, amikor azonban ezt megtagadta a sértett egy alkalommal ököllel arcon ütötte, amitől a földre esett. Ekkor a fejére húzták a pulóverét és megrugdosták, A sértett pedig elvette a nyakláncát. Cselekményükkel csak akkor hagytak fel, amikor a szomszéd házból nagynénje, 2. számú tanú kijött az utcára. Tagadta, hogy bántalmazta volna a sértettet. A tárgyaláson azonban elismerte, hogy a vádbeli napon kétszer is találkozott a sértettel és az első alkalommal a közöttük kialakult vita során egy alkalommal arcul ütötte, illetőleg hogy a közeli telefonfülkénél, amikor a sértett telefonált beütötte a fülke felső üvegét.

A bíróság az ügyben részletes bizonyítást vette fel, amelynek során értékelte a sértett nyomozati vallomását, aki megerősítette, hogy a vádbeli napon két alkalommal került összetűzésbe a vádlottal, első ízben délután 14 óra tájban a S. M. utcai benzinkútnál történt közöttük konfliktus, amikor szóváltást követően a vádlott őt arcul ütötte, amitől megszedült és elesett. A bántalmazás következtében a szája belül feldagadt és nyálkahártya sérülése miatt vérzett is a szája. Ezt követően 18 óra tájban a barátaival sétált a sértett az A. utcában, amikor megállt mellettük egy gépkocsi, amiből kiszállt fk. vádlott és szidalmazni kezdte őt. Ezután a sértett ököllel állon vágta a vádlottat, majd a kialakult dulakodás során többször megütötte a fején és a testén fk. vádlottat. A 3. számú tanú szétválasztotta őket, ekkor a vádlott az autójához ment, ahonnan egy fél méteres pengéjű kardot és kb. 8 cm hosszúságú kést vett elő. A kardot 1. számú tanú kirúgta a vádlott kezéből, de azt a vádlott felvette és kb. két méterről vállmagasságban a sértett jobb oldala felé hajította. A pörögve felé haladó kard elől a sértett elhajolt, így az nem találta el. Ezt követően a sértett elfutott, mire a vádlott beült a gépkocsijába és a sértett után ment, amikor pedig utolérte kiszállt az autóból és a nála lévő késsel kétszer megszúrta - egy alkalommal a hóna aljánál, egyszer pedig a combján - a sértettet oly módon, hogy annak pengéjét befogta az ujjai közé, így abból mindössze 1 cm-es részé állt ki, majd a földre került sértett fejét több alkalommal megrúgta. Ezt követően a helyszínről elmenekült.

A sértett utóbb - már a nyomozati szakban, de a tárgyaláson is - megváltoztatta a vallomását, és azt állította, hogy a telefonon fülke összetört ablaküvege vágta meg a hóna aljánál és a combján, a vádlottnál nem volt sem kard, sem pedig kés.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a vádlotti védekezéssel szemben a sértettnek a nyomozati szakban, első ízben tett vallomását fogadta el tényállás alapjául, mert - az orvos szakértő egyértelmű véleménye cáfolta a sértett sérüléseinek bekövetkezési mechanizmusára vonatkozó változtatott vallomását. A szakértő az adott sérülést késsel történt szúrástól keletkezőnek véleményezte. A sértettnek a bizonyítékként elfogadott nyomozati vallomását alátámasztotta, továbbá 3. számú tanú első nyomozati vallomása és 4. számú tanú nyomozati vallomása, akiknek maga a sértett mondta el, hogy őt a vádlott késsel megszúrta. E vallomások összhangban állanak az intézkedő rendőrök által a nyomozati iratok 01100-506929/2007id. számú 2007. október 22-én kelt rendőri jelentésben foglaltakkal. Megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a kés pengéjét úgy fogta be az ujjai közé, hogy abból csak egy cm állt ki és így okozott szúrt, 8 napon belül gyógyuló sérüléseket.

Irathúien rögzítette a tényállásban azt is, hogy a sértettet fk. vádlott több alkalommal megrúgta, amely a sértettnek tarkótáji nyomásérzékenységet eredményezett.

Az elsőfokú bíróság az ügyben kiegészítő orvos szakértői véleményt is beszerzett, a szakértőt a tárgyaláson is meghallgatta, aki akként nyilatkozott, hogy a sértett sérülései összhatásukban 8 napon belüli gyógytartalmúak, azonban a cselekmény a használt eszközre, a támadott testtájakra és az erőkifejtésre is figyelemmel 8 napon túli gyógytartamú súlyos sértés keletkezésére is alkalmas volt, a súlyosabb eredmény a vádlotton kívül álló okokra, egyebek mellett a sértett védekezésére vezethető.

Az elsőfokú bíróság részletes és meggyőző bizonyítékokat értékelő tevékenységével a Fővárosi Ítéltábla is maradéktalanul egyetértett és megállapította, hogy a tényállás mentes a Be. 351. §. /2/ bekezdésében írt hiányosságoktól, az megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is - a módosított ügyészi váddal egyezően - a törvényesen minősítette. Jogi indokolása is helytálló, a vádlott cselekménye testi sértés okozására irányult és mind az ökölütés, mind a rúgások valamint a karddal történő támadás, a késsel szúrás esetén a tudatában fel kellett merülnie annak a lehetőségnek, hogy cselekményével a sértettnek 8 napon túl gyógyuló testi sérülést is okozhat. Törvényes fk. vádlott tényállásban rögzített magatartásának a Btk. 170. §. /1/ bekezdésébe ütköző és /2/ bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntetnének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletekénti minősítése, és a folytatólagos elkövetés megállapítása, mivel a vádlott viszonylag rövid időközben egységes akarat elhatározással, két alkalommal is bántalmazta a sértettet.

A védőnek a büntetés enyhítését célzó fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság lényegében teljes körűen felsorolta a vádlott terhére és javára figyelembe vehető bűnösségi körülményeket és azokat súlyuknak megfelelően értékelte - figyelemmel a Btk. 108. §-ában foglaltakra is -, a vádlott cselekményének tárgyi súlyával és alanyi bűnösségének fokával arányban álló büntetést szabott ki, amikor a vádlottat 1 évi fiatalkorúak fogházában letöltendő szabadságvesztésre ítélte. A büntetés kiszabásánál figyelemmel volt arra, hogy a vádlott korábban két alkalommal volt hasonló jellegű bűncselekmények miatt büntetve, így vele szemben egy újabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés nem szolgálná kellő hatékonysággal a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérését. Erre figyelemmel a védőnek a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése nem foghatott helyt.

Az elsőfokú ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét - annak helyes indokai folytán - a Be. 371. §. /1/ bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott születésének időpontja helyesen: 199. november .. napja, miután ezt a tárgyaláson a vádlott személyi okmányainak ellenőrzésével megállapította.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság csak a 2009. május 14. napján készült 5. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben tüntette fel helyesen, hogy az ügyben eljáró pedagógus ülnök, míg a többi tárgyalási jegyzőkönyvből, illetve magából az elsőfokú ítéletből - bár az ülnökök személye nem változott - az ülnöknek minősége nem tűnik ki. A Be. 448. §. /3/ bekezdése szerint a fiatalkorúak ügyében eljáró elsőfokú bíróság a tanácsának összetételében az egyik ülnök pedagógus, ennek hiánya abszolút eljárási szabálysértés. Az adott ügyben a nyilvánvaló elírás bizonyított, ezért az ítéltábla felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a tárgyalási jegyzőkönyveken és az elsőfokú ítéletben az eljáró ülnök pedagógus ülnöki minőségét tüntesse fel.

A végzés ellen a Be. 386. §. /1/ bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 2010. év március hó 16. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Fővárosi Bíróság mint fiatalkorúak bírósága 10.Fk.242/2009/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú fiatalkorúak bírósága 1.Fkf.7/2010/5. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év március hó 16. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*